

Academicianul Cristian Hera – susținător fervent al silviculturii românești

Ovidiu Badea

Membru corespondent al Academiei Române

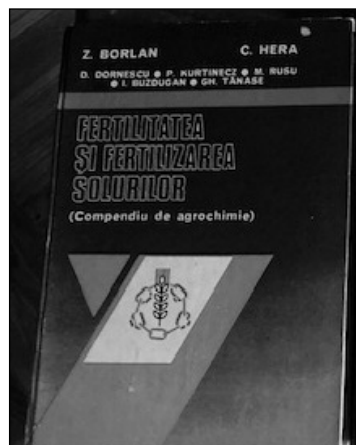
Aniversarea împlinirii venerabilei vârste a domnului acad. Cristian Hera reprezintă o sărbătoare și pentru slujitorii pădurii românești. În lumea silvică este considerat ca una dintre vocile cele mai autorizate cu referire la dezvoltarea durabilă a agriculturii, precum și la securitatea și siguranța alimentară și în același timp una dintre marile personalități ale științelor agricole românești, care în mod hotărât a preluat și a dus mai departe – cu necesare adaptări la noile condiții specifice ultimelor șase decenii – idealurile perene ale savantului Gheorghe Ionescu-Șișești.

Adept al concepției aceluiasi savant, exprimată sintetic încă din perioada interbelică potrivit căreia „interesul întregii economii naționale este ca aceste două ramuri de producție să se cunoască, să se înțeleagă și să se prețuiască reciproc”, sărbătoritul a militat de-a lungul întregii sale cariere pentru realizarea între cele două domenii a unor relații reciproc avantajoase, benefice atât pentru terenul agricol, cât și pentru pădure. Schimbările globale, cele de mediu, în general și climatice, în special, au făcut ca academicianul Cristian Hera, conștient de rolul și importanța ecosistemelor forestiere, să-și manifeste tot mai accentuat atașamentul față de pădure, față de slujitorii acesteia, sprijinindu-i tot mai mult, alături de o altă personalitate a științelor forestiere considerată un „Marin Drăcea” contemporan – academicianul Victor Giurgiu. Astfel că, pe bună dreptate, în lumea silvică se consideră că tandemul din perioada interbelică dintre personalitățile de vârf al celor două domenii – agronomul Gheorghe Ionescu-Șișești și silvicultorul Marin Drăcea – și-a găsit corespondent, în ultimele patru decenii, în tandemul Cristian Hera și Victor Giurgiu.

De pe înaltele poziții binemeritate ocupate de-a lungul vremii, în țară și în străinătate, care au culminat cu cele ocupate în fruntea celui mai înalt for de cultură și știință, Academia Română, și a Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești”, sărbătoritul a fundamentat științific și a susținut interesele comune ale silviculturii și agriculturii, evidențiind rolul și funcțiile multiple ale ecosistemelor forestiere, înțelegând pădurile și gestionarea durabilă a acestora într-un context mai larg, cel al bioeconomiei.

Alături de personalități ale silviculturii românești, a militat și pentru fundamentarea științifică a programului național de împădurire a imenselor suprafețe de terenuri degradate din fondul agricol, care în prezent acoperă peste 2 milioane hectare, dublu față de cât existau în anul 1920, când Marin Drăcea și Gheorghe Ionescu-Șișești, împreună, au preconizat împădurirea acestor terenuri. Înțelegând pe deplin efectele benefice ale pădurilor pentru culturile agricole, domnia-sa s-a implicat activ în realizarea programului național al perdelelor forestiere de protecție a câmpului agricol și a militat permanent și fără rezervă pentru promovarea conceptelor de agro-silvicultură și agroecologie, concretizate astăzi prin îmbinarea benefică a celor două sectoare și protecția mediului în subdomeniul de specializare inteligentă agicultură, silvicultură și agroecologie.

Promovarea valorilor științifice din domeniul forestier și-a găsit, de asemenea, locul în preocupările sărbătoritului. Astfel, de pe funcțiile de conducere deținute, a promovat instituirea Premiului „Marin Drăcea” al Academiei Române și a Premiului „Constantin Chiriță” al Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești”, destinate recompensării celor mai valo-

roase realizări științifice în domeniul silviculturii. La acestea se adaugă și sprijinul determinant oferit la înființarea, în cadrul Editurii Academiei Române, a publicației „Silvologie”, menită să disemineze lucrări științifice originale obținute în cercetarea științifică aferentă domeniului.

Adept fervent al conceptului de gestionare durabilă a pădurilor, acad. Cristian Hera a considerat că Academia Română trebuie să ofere un exemplu de gospodărire a pădurilor sale. În acest sens, a promovat împreună cu acad. Victor Giurgiu un proiect prin care, ulterior, Adunarea generală a hotărât ferm ca pădurile aflate în proprietatea sa, cum sunt cele din munții Retezat și Penteleu, să devină modele de gestionare. O mare parte din acestea îndeplinesc funcții de ocrotire a genofondului și ecofondului forestier în care se pot desfășura cercetări experimentale de mare complexitate.

Exemplificări ale modului în care sărbătoritul a susținut cu ardoare interesele silviculturii românești sunt numeroase. Ne oprim, lăsând posibilitatea ca și celelalte domenii, pe care sărbătoritul le-a slujit cu pasiune și credință, să evidențieze realizările comune.

La ceas aniversar, în numele întregii comunități științifice silvice cunoscătoare a permanentei și persuasivei susțineri de către domnia-sa a apărării pădurilor României, dorim ca domnul academician Cristian Hera să fie cel puțin încă un deceniu alături de comunitatea agricolă și silvică, cu același spirit de dăruire, cu profesionalismul manifestat constant în întreaga carieră, cu clarviziunea privind evidențierea importanței acestor sectoare în viitorul omenirii, cu puterea de muncă și exigența dovedite în conducerea Academiei Române și a Academiei de Științe Agricole și Silvice „Gheorghe Ionescu-Șișești”.

Clădirea în care sărbătoritul și-a început activitatea de cercetător la Institutul de Cercetări Agronomice al României (ICAR) în anul 1957. A continuat ca președinte (2001–2009) al Academiei de Științe Agricole și Silvice (ASAS).